

Drobne ogłoszenia 50 gr. Wiersz w rubryce „Nadesłane” zł. 0.25 — wiersz milimetrowy po krenkie zł. 0.40 — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetrowy zł. 0.50 — Za skład tabelaryczny, kombinowany 80 proc.

GONIEC

KRAKOWSKI

Prenumerata wynosi w Krakowie mies. zł. 3.40, z odnośnikiem do domu zł. 3.60 — Zamiejscowa zł. 4.20 — Zagranicą zł. 7.00.

Redakcja: ul. Kopernika 8. — Administracja: ul. Dunajewskiego 7. — Tel. 2502. P. K. O. Warszawa Nr. 151.100, Kraków Nr. 404.100

Polskie rewje.

Kraków, 8 maja.

(kh.) Wczorajsza rewja wojsk w Krakowie przed Panem Prezydentem Rzeczypospolitej, Ministrem gen. Sikorskim i gen. Szeptyckim była imponującą. Piechota, która przedstawiała się wspaniale, artylerja, która wywołała niemy podziw tłumów i kawalerja, która wprawiała zarówno generalicję jak nieprzeliczone masy zbranego społeczeństwa w entuzjazm i radosne uniesienie, jak wreszcie wszystkie szczegóły krakowskiej rewji przedstawiły się wczoraj tak okazałe, tak mocarne, tak precudnie, że oczu oderwać nie było można przez półtora godziny od maszerujących i jadących żołnierzy. Każde pozdrowienie, jakim witał Pan Prezydent nadechodzące oddziały wymuszowane, wyprostowane, karne jak jeden. lśniąco, prawdziwie polskie. — każda burza oklasków i niemilkających okrzyków na cześć najpiękniejszych z Narodu była dowodem, ile serca i ile podziwu mieści się dla Armji w wszystkich nas.

I dlatego moralnie wczorajsze święto w Krakowie było pokrzepiające nie tylko dla Krakowa, ale dla całej Polski. Takiej rewji jeszcześmy tu nie widzieli, choć były bardzo piękne, bardzo podniosłe, choćby ta przed marszałkiem Fochem z przed dwu laty. Wczorajsza przewyższała z wszystkim dotychczasowe. Pokrzepiła całe społeczeństwo, wskazała mu, że postęp jest w każdym calu, że nie idą na marne wysiłki, że z ufnością możemy nadal patrzeć na pracę tych, którzy z pod Barbakanu imieniem Rzeczypospolitej rewję przyjmowali. Oczy wszystkich kierowały się też w tamtą stronę i okrzyki wznoszone na cześć piechoty, jazdy i artylerji były w olbrzymiej mierze wielką manifestacją na cześć twórców i organizatorów Armji, a w pierwszym rzędzie Pana Prezydenta, jako jej zwierzchnika i gen. Sikorskiego, jako tego, który codzienną i zmusną pracą położył największe zasługi wspólne z gen. Szeptyckim.

Niepełny tydzień temu, odbyła się i w Warszawie wielka rewja Wojsk w święto narodowe. I ona wzbudziła podziw; głosy prasy, rozkaz ministra gen. Sikorskiego i opinja publiczna były i tam dowodem, że Armja polska pod względem siły, którą reprezentuje zadowala w pełni nadzieje wszystkich. Wspaniały przegląd sił zbrojnych na warszawskich Błoniach był budującym momentem. Takie chwile dają społeczeństwu więcej niż długie miesiące wychowania nad uświadomieniem państwowem.

Alle nie tylko moralnie miały dwie ostatnie rewje doniosłe znaczenie. Mają one także wielką doniosłość polityczną, chociaż nikt zapewne nie organizował ich w tych celach. Niemniej jednak zbieg politycznych faktów tak się ułożył, że rewje wojska w Warszawie i w Krakowie nie mogą uchodzić tylko za zwykły przegląd oddziałów. Rewja warszawska urządzona w największe święto narodowe Polski była chyba dość skutecznym ostrzeżeniem dla wrogów niemieckich, że armja ezuwa!... Potęga tej armji przesunęła się w całości przed oczyma stolicy i świata i okazała w pełni, że jest groźnym i wystarczającym argumentem w razie gdyby zechciano kwestjonować nasze prawa i granice.

Duch, jaki ogarnął tłumy patrzące na rewję wczorajszą w Krakowie mówił zaś wszystkim jedno:

— Z pod Barbakanu, z pod baszty, która chroniła ongiś stolicę krakowską Polski patrzą reprezentanci Rzeczypospolitej na maszerujące oddziały wojska; z naprzeciwka zaś patrzy Jagiełło, nie przepuszczając nie z pod żelaznej stopy krzyżackiemu gadowi. Nie może być inaczej, tylko już się tak zbiegły wypadki, że nasza armja defiluje właśnie przed pomnikiem dumy i chwały polskiej, przed symbolem naszego triumfu nad Niemcami i przed bramami, które broniły polskich świętości dawniej.

Budziły się w sercach żywsze myśli i uczucia. Tu i tam widziało się zapatrzone oczy w żołnierzy, a przez tłum przebiegala iskra dobrej wróżby. Wróżby jeśli nie na dziś, nie na jutro jeszcze, to w każdym razie na pojutrze!... Stare mury Barbakanu i pięćset lat naszej chwały z wierzyn pomnika grunwaldzkiego jednoczyły się w mocnej i przejmującej harmoniji z wyglądem

Zachwyt niemiecki dla polskiej armji.

GDĄSK (AW) „Danziger Neusten Nachrichten“ w korespondencji z Warszawy o obchodzie rocznicy 3-go Maja omawia rewję wojskową i wyraża słowa zachwytu dla wojska polskiego, każdego rodzaju broni chociaż pozatem zachowuje wobec Polski ton uszczypliwy.

Przed rozstrzygnięciem losów Austrii.

LONDYN (AW) „Daily Tel“ przynosi ważne szczegóły akcji zmierzającej do przyłączenia Austrii do Niemiec. W tym celu utworzono w Austrii towarzystwo mające za zadanie przygotowanie w obu krajach i zagranicą. Nie wszystkie sfery w Austrii są zadowolone z takiego obrotu rzeczy, szczególnie zaś niektórzy upatrują możliwość połączenia się Austrii z Czechosłowacją, nad czem działa minister Benesz.

Benesz zamierza utworzyć towarzystwo austro-czechosłowackie, które będzie otrzymywało znaczne fundusze od państwa czechosłowackiego. Jednakże myśl przyłączenia Austrii do Niemiec jest dojrzała, a to tembardziej, że Francja nie stawia większego oporu licząc się z tem, że będzie to oznaczało zwycięstwo demokratycznych Niemiec.

Prowokator czy komunista?

WARSZAWA (AW) „Kurjer Poranny“ w sprawie bomby na Starym Mieście donosi, że śledztwo wikła się coraz bardziej. Istnieje przypuszczenie, że Trojanowski, u którego znaleziono bombę działał zapewne na dwie strony. Był konfidentem policji a zarazem oddawał usługi komunistom.

Niepowodzenie prowokatorów hajdamackich

Mac Donald nie chce bawić się w świadka.

LWÓW (AW) „Dilo“ donosi z Równego, że wczoraj rozpoczęła się tam tajna rozprawa przeciwko posłom ukraińskim. Przewodniczy sędzia Grochowski. Prokurator odczytał list b. premjera angielskiego Mac Donalda, stwierdzający, że nie może on przybyć na rozprawę, zaś metropolita Szeptycki zawiadomił listownie, że nie może się stawić w charakterze świadka z powodu choroby. Wyrok zapasć ma dziś w nocy lub jutro rano.

Bomby w szkole.

WARSZAWA (AW) Donoszą z Wilna, że podczas śledztwa w gimnazjum znaleziono bombę aeroplanową typu angielskiego, oraz skrzynię z piorunującą ręką, która wystarczyłaby do zburzenia całej klatki schodowej w gimnazjum. Śledztwo trwa w dalszym ciągu.

Obszerne szczegóły tragicznego zajścia w czasie egzaminu dojrzałości w gimnazjum Lelewela podałyśmy już w dwu ostatnich numerach „Gonia”. Dziś telefonują nam z Wilna następujące szczegóły rewizji w mieszkaniu głównego zamachowca ucznia Ławrynowicza.

Dokonała dorazna rewizja wykryła u uczniów jeszcze 7 rewolwerów. W mieszkaniu zaś Ławrynowicza znaleziono 5 granatów.

Śledztwo jest w toku. Na razie zdaje się, że Ławrynowicz i Obrąbański działali z sobą w zmowie, na co wskazuje i noc spędzona razem na piątym. Ławrynowicz miał lat 22, był synem urzędnika z delegatury, należał do pozostającego pod wpływami Strzelca i P. O. W. — Związku Bezpieczeństwa Krajowego w charakterze sierżanta.

Obrąbański miał lat 21 i był synem b. dyrektora Banku.

Gimnazjum imienia Lelewela ma w Wilnie opinię najpostępowszej szkoły. Podobno i w roku ezszłym uczniowie przychodzili z rewolwerami na egzaminy.

Korespondent „Robotnika“ dowiaduje się podobno z kół wileńskiego kuratorium, że egzamin maturalny w gimnazjum im. Lelewela przeprowadzony był mader tendencyjnie. Tenże korespondent donosi, że „przeprowadzona rewizja w mieszkaniu Obrąbańskiego ujawniła mały arsenał broni i granatów, które podobno kolekcjonował. Na gromadzenie granatów Obrąbański miał podobno pozwolenie policji“, co brzmi dość nieprawdopodobnie.

maszerującego wojska, dudniących armat i cwa-hującej jazdy. Była to piękna, niezapomniana chwila, o której — warto będzie przypominać kiedyś, gdy prosto z pod Barbakanu te same wojska, na które patrzyliśmy wczoraj, ruszą nad — Odrę.

Także i krakowska rewja armji była dobrą odpowiedzią na prowokacyjne występy niemieckie i niesłychane żądania, aby Górny Śląsk Polsce odebrać. Odpowiedź wypadła spokojnie, ale — twardo!

Jeśli zaś już poświęciliśmy dziś uwagę rewjom, to nie sposób nie wspomnieć o jeszcze jednej rewji, na jaką Kraków wczoraj patrzył.

Była to rewja dwudziestu kilku tysięcy dzieci polskich przed Panem Prezydentem. Nie każdy naród może urządzać takie właśnie rewje! Re-

wję wojskową możemy być zachwyceni, bo to wynik naszej codziennej pracy i trudu, z rewji dzieci polskich możemy być dumni, bo to nasz — przywilej. Ta rewja to świadectwo naszego zdrowia, naszej fizycznej tężyzny, naszego niestannącego rozwoju. Morze dziecięcych główek — to przyszłość Polski. Może braknąć armji, może upaść broń z ręki, ale przy tej naturalnej sile, jaką są dzieci, nie upadniemy nigdy. I dlatego i ta część wczorajszej uroczystości była zarówno moralnym pokrzepieniem dla Polski, jak ostrzeżeniem dla sąsiadów, którzy myśla ciągle o zlikwidowaniu Polski. Polska ma zbyt wiele sił w sobie i — przy sobie, aby się dała zniszczyć. To są rezultaty, do jakich dojść musimy rozpatrując piękne chwile ostatniego tygodnia. Są pokrzepiające.

